

ШАНА ЗА ВЕЛИКИЙ ХЛІБ

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР розглянули підсумки соціалістичного змагання областей і районів республіки за одержання високих урожаїв, і збільшення виробництва зерна в 1970 році.

Переможцями визнано Кримську, Ровенську Херсонську області та ряд районів республіки. Переможцям присуджено перехідні Червоні прапори ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР з видачею відповідних грошових премій.

Відзначено добру роботу по вирощуванню зернових культур працівників сільського господарства Одеської, Кіровоградської, Миколаївської, Запорізької, Донецької та Волинської областей.

(РАТАУ).

МОЛОДИЙ КОЛОС

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рід видання XII № 19 (1343).

СУБОТА, 13 ЛЮТОГО, 1971 РОКУ

Ціна 2 коп.

ЗАКЛИКАЄ „ЧЕРВОНА ХУСТИНА“

Кіровоградський ремонтний завод «Укрсільгосптехніка» відзначив своє п'ятдесятиріччя. Робітничий колектив інтенсивно готується до наступних з'їздів партії. Комсомольсько-молодіжна бригада механічного цеху на три дні раніше строку завершила січневий план.

На фото: бригадир цієї бригади Валентин Шевченко.

Фото Ю. Лівашникова.

Усі сьогоднішні виступи починаємо словами: «Стартує п'ятирічка». І владаємо в це поняття перші набутки, які ми маємо поки що за півтора місяці нового року. «Стартує п'ятирічка», — говоримо ми і розуміємо під цим виразом ті темпи праці, ту суму корисних справ, врешті, той настрій, з яким зустрічаємо кожен новий день. І не секрет — успіх старту часто залежить від точки відправлення.

Програмою комсомольської організації фабрики зараз, коли країна готується до зустрічі XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду Компартії України, стало правило: не зупинятися на досягнутому. Як же розуміють юнаки і дівчата зміст такого завдання?

Наш колектив план восьмої п'ятирічки виконав достроково. Восьмого жовтня в рапорт ми вписали останні цифри: виготовлено надпланової продукції — 360,7 тисяч пар взуття, в тому числі за рахунок економії — 323 тисячі пар. Значна доля успіху в цьому комсомольців та молоді. Щоб визначити коефіцієнт співвідношення їх внеску до загального, досить сказати: третина працюючих на фабриці — це молоді люди.

Особливо пам'ятним для нас став рік Ленінського ювілею. Він увійшов в історію комсомольської організації як рік небаченого трудового злету, як рік виключної активності кожного молодого робітника. Попрацювали ми добре, за результати — й шана. Колектив взуттєвої фабрики за трудові успіхи на ленінській вахті навічно занесено до Ленінського Стенду Пошани. Серед великої групи нагороджених на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна відзначено 14 комсомольців, 20 чоловік одержали грамоти обласного комітету комсомолу і ЦК ЛКСМУ. Великій групі комсомольців присвоєно звання «Кращий молодий виробничник» і вручено пам'ятний мандат переможця в соціалістичному змаганні.

Серьозним екзаменом на громадянську зрілість став для наших комсомольців Ленінський залік «Ми справді Леніна і партії вірні», присвячений XXIV з'їзду КПРС. Ми успішно склали цей іспит на першому етапі і з не мен-

шим старанням готуємось до заключного. Та знов про це найкраще говорить фабрична статистика. 80 МОЛОДИХ РОБІТНИЦЬ, які працюють на основних операціях пошиву взуття, зараз змагаються за право носити почесний титул «КРАЩИЙ МОЛОДИЙ ВИРОБНИЧНИК».

Комсомольсько-молодіжні колективи, кожен комсомолец зокрема взяли підвищені зобов'язання. Останні підсумки показали — вміють молоді взуттєвики дотримати слова. Ось кілька повідомлень з комсомольсько-молодіжної бригади, де бригадиром Лариса Підковська, групкомсоргом Любов Полецька. Закрійниці зобов'язались до 1 березня підвищити виробничий розряд двом членам бригади. Нещодавно п'ять дівчат перейшли працювати з п'ятого на шостий розряд. До дня відкриття з'їзду тут вирішили зекономити 55 тисяч квадратних дециметрів верхніх шкіряних товарів. Сьогодні тільки комсомолка Г. Гніда заощадила 12 тисяч квадратних дециметрів шкіри, а її подруга Л. Нежива — 13 тисяч.

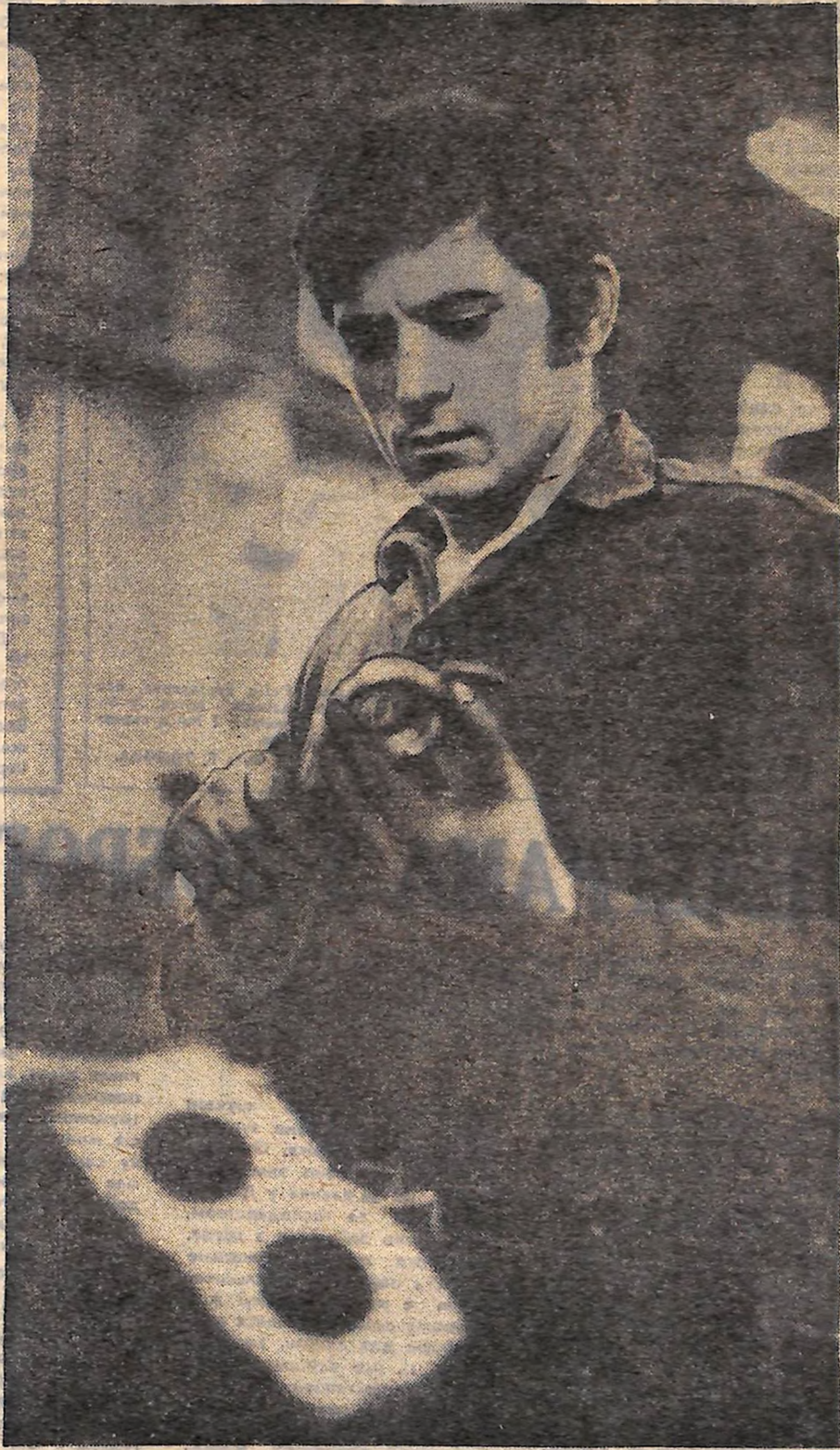
В дні підготовки до з'їзду партії в колективі нашої фабрики виникла така форма соціалістичного змагання, як «Червона хустина». У нас більшість — жінки і дівчата, тож зрозуміла популярність саме цієї форми.

«Червона хустина» — це частина прапора, під яким ми йдемо до перемоги. Червоний колір її — то колір нашої революції. І не дивно, що в змаганні за право носити червону хустку включилися всі. Нещодавно вперше підбили підсумки. Пройде кілька днів, і 250 жінок з'являться на своїх робочих місцях в кумачевих хустках. Серед них — тридцять комсомолок.

Кожний день наближає нас до визначної події в житті країни — XXIV з'їзду КПРС. І всі наші найкращі комсомольські справи, трудові успіхи, весь багаж досягнень ми присвячуємо цій історичній даті.

О. СКЛЯР,

секретар комсомольської організації Кіровоградської взуттєвої фабрики № 28.

З НОВОЮ НАСНАГОЮ

ЗБОРИ ОБЛАСНОГО ПАРТІЙНО-ГОСПОДАРСЬКОГО АКТИВУ

10 лютого в Кіровограді відбулися збори обласного партійно-господарського активу, в роботі яких взяли участь секретарі міських і райкомів партії, заступники голів міськвиконкомів та райвиконкомів, секретарі партійних організацій та керівники підприємств промисловості, будівництва, транспорту і зв'язку, передовики виробництва.

Збори відкрив перший секретар обласного комітету КП України М. М. Кобильчак.

Учасники зборів обговорили питання про підсумки роботи промисловості, будівельних організацій, транспорту і зв'язку області в 1970 році і завдання по виконанню державних планів та соціалістичних зобов'язань 1971 року, про соціалістичні зобов'язання колективів підприємств промисловості, транспорту, зв'язку та будов на 1971 рік.

З доповіддю в першому питанні виступив секретар обкому КП України І. С. Іваненко.

В обговоренні доповіді взяли участь другий секретар Олександрійського

міському партії І. М. Урицький, майстер Кіровоградської швейної фабрики Г. Г. Набок, голова Кіровоградського міськвиконкому Б. Г. Токовий, начальник комбінату «Олександріявуллія» М. В. Філоненко, токар заводу тракторних гідроагрегатів Б. В. Сімокоп, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака та інші.

У роботі зборів взяли участь члени бюро обкому КП України — голова обласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошевський, перший секретар Кіровоградського міського партії І. П. Валявський, голова облпрофради Д. Т. Жмак.

Учасники зборів прийняли і затвердили соціалістичні зобов'язання колективів промислових підприємств, будов, транспорту і зв'язку області на 1971 рік. Збори обласного партійно-господарського активу одногласно прийняли в'їзний лист ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів Союзу РСР, ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів Української РСР.

ПЕРЕМОЖЦІ ВІДОМІ

Відзначено плідну роботу буряководів

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР розглянули підсумки соціалістичного змагання областей і районів республіки за одержання високих урожаїв цукрових буряків у 1970 році.

Переможцями визнано Київську, Черкаську, Кіровоградську області. Їм присуджено перехідні Червоні прапори ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР з видачею грошових премій.

Серед районів переможцями визнано Ямпільський район Вінницької області,

Борщівський район Тернопільської області, Млинівський район Ровенської області, Кіцманський район Чернівецької області, Котовський район Одеської області.

Переможцям присуджено перехідні Червоні прапори ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР з видачею відповідних грошових премій.

Відзначено добру роботу по вирощуванню високого врожаю цукрових буряків ряду колгоспів і радгоспів.

ВІКТОРИНА

Чи знаєте ви свій край?

Закінчився другий тур вікторини. Як і в попередньому турі, найкращі відповіді надіслали восьмикласники Новоміргородської середньої школи №1 Олександр Самойленко, учениця з села Верблюжки Новгородківського району Валентина Сидоренко.

Просимо учасників вікторини звірити, чи правильні ці відповіді:

1. Раз на добу і лише вночі годує своїх пташенят дремлюга.
2. Не скидає молоко кашки.
3. Спиць та інших птахів взимку підгодовують насінням капусти, огірків, динь, гарбузів, соняшників, несоленим салом і м'ясом, диких звірів — сіном, виставляють їм невеличкі снопики зернових культур.
4. Калап для розбивання молюсків користується каменем, який завжди тримає під пахвою. Із наземних тварин інколи користуються інструментом для добування їжі деякі мавпи.

ПРОПОНУЄМО ПИТАННЯ ТРЕТЬОГО ТУРУ:

1. Які птахи ночують під снігом?
2. Яких комах можна зустріти взимку на снігу в активному стані?
3. Яка риба може дихати і у воді, і у повітрі?
4. У яких живих істот найбільші очі.

Ці питання підготував інструктор-мисливознавець обласного Товариства мисливців і рибалок Д. В. Умрихін.

Відповіді надсилайте до 1 березня.

ДЛЯ ПРОПАГАНДИСТІВ І СЛУХАЧІВ

До магазину «Пропагандист» обліготоргу надійшли і є в продажу підручники для системи комсомольського політнавчання:

«Бесіди про партію», «Молодь», 1970 р., ціна 79 коп.

Що таке політична партія? Чому робітничому класові необхідна партія? Як бореться КПРС за єдність світового комуністичного руху? На ці та ряд інших питань ви знайдете відповідь у пропонованому виданні.

«Молодь і суспільний прогрес». «Молодь», 1970 р., ціна 63 коп.

«Кругозір», підручник на допомогу вивчаючим основи політичних знань. «Молода гвардія», 1970, ціна 58 коп.

Брежнєв Л. І. «Молодим — будувати комунізм». Політвидав, 1970 р., ціна 69 коп.

Після закінчення медучилища Раїса Костарнова ось уже третій рік працює в Кіровоградській аптеці № 81. Професія асистента тут одна з головних. І Раїса справляється з своїми обов'язками відмінно.

Фото Г. ТОЛОКА.

ЛИСТУВАННЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

В НАРОДІ говорять: ніщо людині не дається так дешево і не ціниться так дорого, як ввічливість. І справді, якою чудодійною силою володіє вона! Адже нічого не варто, скажімо, людині відповісти на запитання перехожого. Чи просто вибачитись, коли не можеш пояснити їй чогось. Від цього зустрічний аж проясніє на ваших очах. А як приємно на душі буде йому. Яких тільки благ не побажає він вам, і як часто згадуватиме.

Але зустріч з приїжджим чи новим жителем — справа випадку. Зустріч же з продавцем, кондуктором, лікарем, словом, людиною, зайнятою у сфері обслуговування, — куди частіша. І не треба доводити, що від того, як вас обслужать, залежить ваш настрій на цілий день. А то й більше.

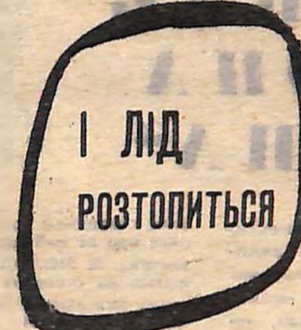
Магазин № 73, що на вулиці Поповича, ніби опустів, коли пішла з нього Валя Малихіна. Настільки всі покупці звикли до неї. Завжди вона ввічлива, культурна. І що б там не було у самої на душі — вигляду не покаже. Посміхнеться, пояснить, проконсультує. Тепер Валя працює в іншому магазині. Покупці, яких вона там обслуговує, теж найкращої думки про неї. А коли хто із «старих» зустрінеється, обов'язково запитає:

— Чому ж це ти від нас пішла, Валюшо?

І, повірте, дарма, що не з руки, але хочеться піти в магазин, що на Уфимській, де тепер працює Валя.

Не думається, що для ввічливого обслуговування, або як ми його називаємо, — культурного — потрібна велика майстерність. Пояснить ввічливо, запросить, і людина вже буде задоволена навіть тоді, коли ви не зможете задовольнити її запит.

До прилавка магазину № 88, що в Кіровограді, підійшла жінка. Вона щось запитала у продавця Олени Володимирівни Ремез. Та, на жаль, вимушена була розчарувати жінку. Але, поба-

Що можна хорошого сказати про обслуговування в кафе «Черемушки»? Зовсім недавно тут, як і годиться згідно розпорядку роботи, о сімнадцятій годині (з 16-ї до 17-ї — перерва) біля дверей зібралась черга. В основному будівельники, які зайняті на спорудженні житлового будинку, і працівники друкарні.

Чекають п'ять хвилин, десять, п'ятнадцять. Потім починають стукати, мовляв, уже 15 хвилин на вісімнадцяту. Чи не пора відкривати? А їм так «культурно» відповідають:

— Не стукайте, бо всерівно немає касира.

Не будемо вже говорити про зіпсовані настрої у не одного десятка людей. Скільки дорожочинного часу пропало в них! Ось чому зрозумілий їх гнів. Про це повідомили нам М. Біда, І. Мельничук.

Душа людська чутливіша за струну і на хороше, і на погане. Коли зроблять люди-

ні щось приємне — вона ходить, як окрилена. І самій їй хочеться відповісти тим же.

Перед нами лист жителя обласного центру Л. Грив. Автор пише про оператора Кіровоградського відділення зв'язку № 8 Люду Кривенку. Люда ще зовсім молодий працівник зв'язку. Але вже встигла завоювати любов і симпатію відвідувачів. «Хто побуває на цій пошті, переконається, що обслуговують тут культурно і ввічливо. У віконце завжди посміхається привітне і лагідне обличчя оператора Л. Кривенки».

А ось лист із Журавлинки Голованівського району. Його написав наш постійний дописувач Л. Поліщук.

«Я свідок багатьох хороших відгуків про роботу наших продавців — комсомолок Зіни Куленко та Галини Олійник», — пише він.

Але робота Зіни і Галини полягає не лише в тому, щоб з посмішкою на вустах подати покупцеві покупку. Коли ж виявиться, що якогось товару бракує, вони обов'язково занотують собі. І потім обов'язково дістануть його.

Туркменське прислів'я говорить: лагідне слово і лід розтопить. І кожен з нас знає його вагу і силу. Недаремно ж кажуть, що словом лікувати можна. В цьому переконались пацієнти Миколи Юхимовича Бойка, невропатолога обласного госпіталю. Саме підходом, підбадьорюючим словом він вселяє надію, хороший настрій хворому, які мають іноді більший ефект, ніж ліки.

Про Миколу Юхимовича нам написала жителька Новоукраїнки Олена Іванівна Петренко — інвалід Вітчизняної війни першої групи.

Так. Велику силу має слово. Але зараз мова йде про те його значення, коли воно «лід розтоплює». І коли б ми брали його в супутники завжди, ще більше скрасили б життя.

ТЕЛЕГРАМА З ДОБРОГО

З Вільшанки в редакцію надійшла телеграма: «ВІКЛЮЧИЛИ З КОМСОМОЛУ НЕ ЗНАЮ ЗАЩО ДОПОМОЖИТЬ» І ми поки що не знаємо, за що виключили, кого виключили, тому дзвонимо в райком комсомолу. Лист, що надійшов наступного дня, трохи проливає світло на телеграму, але недостатньо...

ЛИШ ОКИНУВШИ поглядом заяву, котра лежала на столі в райкомі комсомолу, я зрозумів, що зацікавився. «Прощу поновити мене в комсомолі... Згоден на переведення»... писав у заяві автор телеграми і листа до редакції Юрій Онощенко. Він, подумавшись мені, а з ним і редакція на цей раз зазнали фіаско. Райком комсомолу, районний відділ народної освіти довго домагалися згоди у Юрія на переведення його в іншу школу. Одержавши її, завідувачий райвно т. Добров на законній підставі підписав наказ, яким учитель трудового навчання Добрівської середньої школи Онощенко, Юрій Оношимович, переведення на посаду вчителя трудового навчання Вільшанської середньої школи. При цьому всі робили вигляд, що справа владналася якнайкраще.

— Де ж зараз Онощенко? — запитую товариші.

— У Доброму. Передає майстерню. Сьогодні буде тут. ...В розпалі навчального року Вільшанська середня школа залишилась без викладача автосправи (саме її малось на увазі, коли говорилось про посаду вчителя трудового навчання). Обласний відділ на-

родної освіти радив шукати його на місці. Райвно зупинив свій вибір на Юрієві Онощенко. Юрій непогано знає автосправу, не зв'язаний у Доброму сім'єю та господарством, йому легко знімається з місця. Крім того, хто не вважає за честь перейти з сільської школи в райцентрівську! А в Доброму сема знайшлася кандидатура для заміни. Так міркували ті, що вирішили зробити перестановку. Однак Ю. Онощенко, на диво, відмовився і від честі, і від ліпших зручностей райцентру. Відмовився категорично. На всі пропозиції, умовляння, а потім і погрози навіть натяки відповідав одне: ні! На юнака посилалися звинувачення, іноді з певною долею об'єктивності.

РАЙВНО: ми не можемо залишити найбільшу в районі школу без викладача, і, крім Онощенко, послати туди нікого. Він ставить нас у безвихідь.

РАЙКОМ КОМСОМОЛУ: Онощенко відносить особисті інтереси над громадськими. Не дорожить званням комсомольця, байдужий до бід району.

Після численних розмов бюро райкому комсомолу прийняв офіційне рішення, яким Ю. Онощенко зобов'язується у триденний строк перейти на нове місце роботи. Рішення не виконується. Тоді знову засідає бюро і виключає учителя з комсомолу. Він кладе на стіл секретаря вже відому нам заяву. Райвно віддає наказ...

Така схема подій. Деякі ланки у ній досить неясні. На-

приклад, чому Ю. Онощенко відмовлявся від посади викладача трудового навчання Вільшанської школи?

Його ровесники встигли попрацювати трохи довше. Він лише після військової служби одержав спеціальність учителя трудового навчання 4-8 класів минулого року. На початку самостійної роботи не зміг зав'язати з неба, але, маючи добру теоретичну підготовку, увійшов у смак спеціальності, відчув її принадність.

І ось несподівано: будеш викладати у Вільшанці автосправу у дев'ятих та десятих класах. Даремно він доводив, що посвідка водія-любителя не дає йому такого права, що йому хочеться хоча б рік попрацювати за спеціальністю. Нарешті, він сумнівається, чи вистачить знань і педагогічного вміння для роботи з випускниками.

Всі заперечення відхилили. Факт здійснився. Нема ніякого сенсу поставити все, так би мовити, у вихідне положення, вимагати: поверніть Юрія Онощенко у Добре, де йому було добре. Можна було, взагалі, не писати про телеграму до редакції, можна було обмежитись зауваженням на адресу райкому комсомолу: навщо ж так круто, коли вина вчителя досить сумнівна?

Можна б. Але випадок має глибшу основу. Згадаймо постанову III пленуму ЦК ВЛКСМ «Про заходи по дальшому поліпшенню діяльності первинних комсомольських організацій», зважмо, які важливі зав-

Райком і первинна організація

дання покладаються на первинну організацію. Тоді зрозуміємо, що з думкою первинної організації слід рахуватися в усіх випадках, котрі стосуються чи то всієї маси молоді, чи окремого юнака або дівчини.

Не так вчиняв у цій конкретній обстановці Вільшанський райком ЛКСМУ.

— Ви знаєте, що Юрія Оношимовича виключили з комсомолу? — питаємо (даруйте, трохи компроментуюче) секретаря комсомольської організації учителя Добрівської школи Антоніну Михайлівну Соколову.

— Тільки з його слів. З нами райком не радився і про своє рішення нас не повідомляв.

Директор школи Олександр Остапович Климов радив Ю. Онощенко погодитись на пропозицію райвно. Але це всього-на-всього порада однієї людини. Суб'єктивна думка. Очевидно, коли б вона піднеслась до рівня колективної, коли б зазвучала на комсомольських зборах в устах найближчих товаришів, Ю. Онощенко, мабуть, з іншою міркою підійшов би до пропозиції. А так — принижена роль організації, грубо порушений Статут ВЛКСМ. В ньому зазначено чітко: «Питання про виключення комсомольця з лав ВЛКСМ вирішується загальними зборами первинної комсомольської організації» (Курсив наш — І. В.).

Нелегкий шлях до свідомості молодій людині. В більшості він іде через колектив. Мабуть, не варто сумніватись, що колектив, тим більш учительський, піде всупереч висновкам керівного комсомольського органу, якщо останній своєчасно поінформує організацію про ту чи іншу справу.

Проти Юрія висунуто звинувачення, яке могло б назавжди знецінити його в очах кожного члена ВЛКСМ і значною мірою перешкодити роботі на педагогічній ниві. «... Не дорожить званням комсомольця». «Обережніше, — хочеться сказати тим, хто говорить так категорично. — Перед вами скромна людина, зрощена у зловому комсомольському колективі педагогічного училища, у якій попереду — все життя. Цим «вирок» легко зіпсувати його саме тоді, коли людина починає сплатувати свій борг перед суспільством». На щастя, Ю. Онощенко сам спростував звинувачення. В листі до редакції він пише: «... Я стою перед життєвою катастрофою — виключенням з комсомолу. І він не вагався у виборі, коли постанала дилема: комсомол або Добрівська школа».

Хотілось би поглянути на цей випадок й з іншого боку. Звернемо увагу: райвно не примушувало Ю. Онощенко міняти місце роботи, вважаючи, що це виглядало б як беззаконня. Наказ був підписаний тільки після того, як від учителя одержали письмову згоду. А райком комсомолу вдав ся не до чого іншого, як до примусу.

Фінал описаного випадку втішений на перший погляд. Райком відмінив рішення, прийняте всупереч Статуту. На новому місці учительстві створили потрібні для нормального праці побутові умови, обіцяють всебічну допомогу в педагогічній діяльності. Сподіваємось, і Юрій погляне іншими очима на те, що сталося. Проте, згодиться, навряд чи варто було так повертати справу, щоб людина телеграмою просила допомоги.

І. БЕЗДІТНИЙ, спецкор «Молодого комунара».

Вільшанський район.

Виктор ГАНОЦКИЙ

О ПОДВИГЕ

У нас немало очень важных дел,
Их нужно брать, как дзот
берут на фронте,
Переступив возможностей предел
И сделав шаг за кромку горизонта,
Возьмешь и те, но снова впереди
Встает в который раз другое дело.
И сердце вдруг на миг замрет в груди,
И бросишь ты на амбразуру тело,
О жертвенности высшая пора!
О торжество души прекрасных качеств!
Да будет вечной памятью оплачен
Ваш взлет во имя дела и добра!

Чем есть лежащий
на моем столе
Прямоугольник, белый
и лошений,
Угодливый и добрый,

Передо мной — как сластена?
Бумага на столе...
Пока — ничем!
Обыкновенный лист
Доброй, выделенной
целлюлозы,
По-девственному белый,
словно наст морозный,
Передо мной —
бумаги белый лист,
Безмолвный лист,
Боюсь его вспугнуть
Неосторожным шагом,
Или — словом,
Захвачанным губами
и невоным,
Боюсь пока-что
отправиться в путь...
Быть может, та бумага
на столе —
Мои потери, радости, обиды,
Но я готов взять штурмом
Антарктиду,
Ту, что бездет
на моем столе.

Дай только знать —
и я к тебе приду,
Печаль синюю
и горе отведу.
Быть может, на свою
"на твою беду —
Дай только знать,
Найди меня,
где хочешь — разыщи,
За долгое молчанье —
взыщи.
Как цель находит
выстрел из пращи,
Найди меня.
Забуду все —
приду к тебе на «СОС»
И без укора в том,
что не сбылось.

До берегів Прибалтики

І знову туристсько-екскурсійний поїзд «Кіровоград» вирушив у дорогу. Більше 400 трудівників села, робітників підприємств області, які відзначились в соціалістичному змаганні на честь партійних з'їздів, після двох днів будуть в далекій мандрівці за маршрутом Кіровоград — Брест — Вільнюс — Рига — Ленінград. Наших туристів чекає знада захоплюючих пам'яток архітектури, зустрічі на місцях, де гриміли бої з німецько-фашистськими загарбниками, під час екскурсій вони побачать, як, в якій красі і величі постає нині радянська Прибалтика, як в її неповторні пейзажі вмальовується новизна міст і сіл. Є надія, що і на цей раз туристи поїзда «Кіровоград» повернуться додому, добре відпочивши, з неабиякими враженнями од мандрівки по різному краю.

В. ТВЕРДОСТУП,
голова обласної ради по туризму і екскурсіях.

Пропонуємо читачам кілька малюнків Б. Куманського з серії «А ГЕНІЯМ, ДУМАЄТЕ, ЛЕГКО!»

Епігон: будьте певні, що це світло випромінюю Я.

Що робить з людиною слава.

Геній у себе вдома.

Творча невдача.

Леонід ТЕНДЮК

Розташували Сингапур на перехресті доріг, природа ніби здогадалася, що він може стати прохідним двором між Заходом і Сходом (чим зрештою він і став), і ключі від брами, яка відмежовує ці два світи, вручила тутешнім мореплавцям.

Підступи до Сингапуру таки небезпечні, а тому поки судно не лежить на генеральний курс, без провідника пливти ризиковано.

До Малакської протоки «Вітязя» провадив лоцман — високий, худорлявий чоловік із подзьобаним віспою, — неначе сухий, надлущений сонях, обличчям Мову нашу він трохи знав, як знають її й деякі його колеги, тому обійшлося без англійсько-малайського суржика.

Команди звучали, примірно так:
— Лево па-ать радус!
— Вліво п'ять градусів! — відповідав я.
— Стоп машини!
— Стоп машини! — озивався вахтовий штурман і кидався до телеграфу переводити руку на «стоп».

Прогуркотіши в принишклій тиші якорями, ми залишили порт... Вогнисто оранжеве сонце вже торкнулося суходолу — кількох невеличких, порослих тропічною гущавиною острівців Тапай.

— Око дракона! — відзначив штурман, мружачись від скісних променів, що били йому в обличчя.

Острови витикалися з води, як продовження самої безодні — примарно, одні-єдині в пустелі неба й моря; і безодня, небуття, здавалось, поглинула їх, коли востаннє над островами зблиснув сонячний окрасець.

Тоді довкола запанувала темрява, а небо всіялося густими зорями.

Лоцман залишив борт судна — вогник над його катером ще довго іскрився в п'ятмі. Та відстань між нами дедалі збільшувалась, і вогник нарешті згас.

Ми з Анужіним змінилися з вахти, допомогли хлопцям завалити трап, скоїдали розкидані на палубах швартові кінці і розбрелися хто куди — відпочивати.

Хоч кожен з нас уже входив у звичний, розмірений ритм морського життя, порушений раптом зустріччю із берегом, проте всі ми ще були в полоні берега, землі.

Я заліз у свій намет і, приладнавши ліхтарик, заходився читати. Та книга виявилася не цікавою: все те ж нероздільне кохання — так, ніби на ньому, коханні, світ злітався кляном. Тому, погасивши ліхтар і, аби врятуватися од задухи, що не минула з приходом ночі я зняв брезентовий дах, розкинувся горілиць — зорі іскрилися повсювдо, близько, от неначе торкнулись чола. — почав перебирати в пам'яті минулі дні, власне, кілька днів, проведених на берегах Малакки. І вони в цій темряві, під небом чужим замготіли в мені, як обриси невидимих земель на екрані нашого суднового локатора. Строкати, такі суперечливі, не схожі на жоден прожитий мною день. Справді-бо, мене називали паном, а рішкі — люди, запряжені у візкі пропонували свої послуги — прокатитися. Голодні просили милостині і поруч, з розчиплених ящиків багатих від, доносилися музика. Світ кривди і зла, людського страждання і неріпності, про який ми знали лише з історії, раптом постав переді мною, ніби воскресши із забуття.

(Далі буде).

А ЧЕМПІОНИ НЕВІДОМІ...

Два листи про те, як у Помічній забули про старті V обласної спартакіади

НЕВЖЕ «ВУЗЬКЕ КОЛО»?

У Помічній, де 15 тисяч населення, про спартакіаду й мови не вели. А що тоді казати про менші населені пункти?

В кожному районі, очевидно, були створені оргкомітети по проведенню змагань в залік V обласної спартакіади. Якщо так, то чим же займався такий оргкомітет в Добровеличківці? Якщо в районі і проводились змагання, то мабуть, тільки у «вузькому колі». Бо до Помічній спартакіади добратись не довелось. А про неї, безперечно, звітували.

Отаж і кажу: час уже відмовитись від формальних звітів і підготовки «липових» спортсменів-розрядників. По-моєму, це одна з причин недоліків у роботі спортивних організацій і ДСТ...

Г. НАГОВІЩИН,
член вузлого комітету комсомолу.
м. Помічна.

Лист надійшов до редакції після того, як в нашій газеті було опубліковано інформацію про підсумки V обласної територіальної спартакіади. Член помічянського вузлого комітету комсомолу Г. Наговіщін з тривогою зауважив, що про спартакіадні старті в області подекуди не було й чути.

А ось відповідь на обурення т. Наговіщина.

«АКТИВІСТАМ ПОТРІБНА... НЯНЬКА»

Питання організації спортивних змагань в Помічній, про які згадує Г. Наговіщін, є найбільш ось уже два роки. Звісно, автор листа знає, що спартакіада в місті мала проходити в три етапи: перший етап — змагання в колективах фізкультури, другий — змагання колективів фізкультури на першість вузлого ради ДСТ «Локомотив»... Але в Помічній відсутні навіть списки збірних команд. Іх результати.

Торік на засіданні районного комітету розглядалось питання про проведення спортивних змагань в Помічній. На це засідання колишній голова вузлого ради ДСТ «Локомотив» навіть не з'явився. При неважк т. Максимова — занушений облік роботи і контролю за прове-

денням спортивних поєдинків було повідомлено Знаменську райраду ДСТ «Локомотив». Голова райради т. Борисов байдуже поставився до того, що в Помічній такий запиток.

Районний комітет по фізкультурі і спорту, зауваживши, що помічянські спортивні змагання перших двох етапів не проводились, все ж дозволив збірним командам вузлого ради ДСТ «Локомотив» взяти участь в районній спартакіаді. Але на неї з'явилися лише долейболісти.

В жовтні минулого року відбулася звітно-виборна конференція вузлого ради ДСТ «Локомотив». Мене про це ніхто й не повідомив. А на конференції були висловлені зауваження на адресу Знаменського райради.

Недовзі про ці зауваження ми поведи розмову по спеціальному запитанні районного комітету по фізкультурі і спорту. Новому ватажку помічянських фізкультурників В. Михайлюку було вказано на серйозні недоліки в спортивно-масовій роботі. І хоч помічянці на місці не організували раніше потрібних спортивних поєдинків, ми запросили їх на районні змагання.

Після цього В. Михайлюк, правда, подбав дещо про те, щоб у Помічній помірялися майстерністю тенісисти, шахісти, футболісти, легкоатлети. Протягом минулого року там було підготовлено близько 30 спортсменів-розрядників. Це в той час, коли в Помічній є два штатні фізкультурні працівники. Та й комітет комсомолу повинен був потурбуватись про організацію фізкультурно-масової роботи. Проз неї не велась розмова на засіданнях комітету комсомолу.

А ось свідкий факт. В кінці січня ми проводили шаховий турнір. Запросили на змагання і помічянців. Але вони не приїхали.

В. ЖИВОТОВСЬКИЙ,
голова Добровеличківського районного комітету по фізкультурі і спорту.

Після цього листа В. Животовський сам завігав до редакції. І знову коротко зауважив:

— Ми з свого боку допомагаємо помічянцям. Але і їм самим треба проявляти більше ініціативи. І штатні працівники, і їх громадські інструктори, комсомольські активісти мають спільно подбати, щоб спортивно-масова робота там була на належному рівні. Та й товаришам з Знаменської районної ради ДСТ «Локомотив» слід частіше бувати в Помічній і цікавитись не лише заїтами.

Ми приєднуємося до цієї відповіді, товаришу Наговіщін!

Чехословацький фахівець В. Вишек робить прогнози на триваліший період. У журналі «Старт» він опублікував результати свого статистичного аналізу досягнень легкоатлетів 1980 року. Спираючись на динаміку росту світових рекордів з 1950 р. і на рівень 10, 20, 30 і 100 краєвих результатів, він вважає, що 1980 року рекорди світу у чоловіків будуть такими:

БІГ: 100 м — 9,75; 200 м — 19,45; 400 м — 43,1; 800 м — 1,43,25; 1500 м — 3,31,5; 5000 м — 12,57,0 — 13,02,0; 10000 м — 27,10,0 — 27,20,0; **БАР'ЄРНИЙ БІГ:** 110 м — 12,9 — 13,0; 400 м

Рекорди світу 1980 року

— 47,6 — 47,8; **СТРИБКИ У ВИСОТУ** — 2,33 — 2,35; **З ЖЕРДИНОЮ** — 5,75 — 5,78; **В ДОВЖИННУ** — 8,90; **ПОТРІЯННИЙ** — 17,50 — 17,60; **ШТОВХАННЯ ЯДРА** — 22,40 — 22,60; **МЕТАННЯ ДИСКА** — 73,0 — 74,0; **МОЛОТА** — 79,0 — 80,0; **СПНСА** — 89,0 — 89,0.

Волейбол — один з найпопулярніших видів спорту в Кіровоградському машинобудівному технікумі. Тут тріпають регулярно змагання між групами, курсами. Волейболісти технікуму учасники змагань міського та обласного масштабу. На знімку: волейболісти на тренуванні в залі СК «Зірка». Фото Г. ТОЛОКА.

● ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ МАРШРУТ

Завершено наукову розробку генеральної схеми розвитку і розміщення продуктивних сил Радянського Союзу до 1980 року. Вчені країни запропонували різні варіанти кращого розміщення нових міст, промислових підприємств, сільськогосподарських угідь, шляхи освоєння територій з багатими природними ресурсами.

Прокоментувати цю схему кореспондент ТАРС Ю. Поклопов попросив голову комісії по вивченню продуктивних сил і природних ресурсів при Президії Академії наук СРСР академіка М. В. Мельникова.

— Наша країна, сказав учений, — є єдиною на земній кулі державою, повністю забезпеченою всіма видами природних ресурсів. Більше того, вона займає одне з перших місць у світі за розвіданими запасами ряду найважливіших видів мінеральної сировини.

ВІТАМІНИ НА ГІЛКАХ

Ні спеки, ні холоду не боїться чилон — невелике дикоростуче плодове дерево, поширене в Таджикистані. Воно росте на схилах Гиссарського хребта, де морози досягають 30 градусів, і в долинах, де буває 45-градусна спека. Зустрічається чилон і в кам'янистих горах, де зовсім немає води. Учені встановили, що коріння дерева пробиває камені і дістає вологу з великої глибини.

Ажурні дерева чилону особливо гарні влітку, коли вони вкриті зеленню блискучим листям і силою-силеною квітів з ніжним ароматом. Плоди чилону досягають ваги в 20 грамів. У них багато цукру, пектину, солей. Ягоди містять вітаміни і цінні речовини, якими з давніх-давен лікують кирки, печінку, простудні захворювання.

За останній час стерто багато «білих плям»: зокрема, в європейській частині Радянського Союзу — в Копі АРСР, Удмурті, на Україні — відкрито нові родовища нафти і газу. Генеральною схемою передбачено прискорений розвиток Східного Уралу, особливо Сибіру. Тут буде створено нові потужні паливно-енергетичні бази, збудовано великі хімічні комплекси і металургійні комбінати, машинобудівні заводи. Намічено збудувати великі нафтохімічні комплекси на Україні. Прискорено ліде дальше освоєння багатющих родовищ залізних руд Курської магнітної аномалії.

Нові паливні бази країни забезпечать швидше зростання видобутку нафти і газу. Вже почато, наприклад, розвідку нафти на прибережних шельфах Льодовитого океану. Вчені вважають, що у вітній мерзлоті буде виявлено невідомий раніше вид палива — твердий газ, що змерзє.

При розгляді планів дальшого розвитку європейської частини СРСР не можна не враховувати тієї обставини, що в цих «виходженнях» місцях, безсумнівно, можливі ще великі геологічні знахідки. Як приклад, можна назвати хоча б відкриття Оренбурзького газозапасного району і білоруської нафти.

НАУКА про гравітацію має свою славу історію, нерозривно пов'язану з такими видатними вченими як Ньютон, Максвелл, Ейнштейн.

Людство пильно слідкує за кожним кроком науковців, що вивчають тяжіння. Чи існують хвилі гравітації? Яку структуру має поле гравітації? Як частоти та інтенсивність хвиль гравітації, що мають космічне походження? Десятки хвилюючих уяву питань...

Що ж є найважливішим на сучасному етапі в науці про гравітацію? Звичайно, насамперед те, що за останні п'ять років експерименти по гравітації значно наблизили до тих порядків, що можуть дати конкретні результати. Сьогодні основним напрямком експериментальних досліджень є спроба зафіксувати гравітаційні хвилі.

Відомо, що перші спроби «вловити» ці хвилі були зроблені американцем Вебером. Спочатку схема його

гато трудності. Та коли ми твердо переконаємося, що відкрито хвилі гравітації, можна буде відповісти на інші, поки не розв'язані, проблеми гравітації. Можна вказати ще на цілий ряд фізичних експериментів, які сучасний рівень розвитку техніки цілком дозволяє виконати.

Однак більш важливою зараз є розробка теорії поля гравітації, яка підведе б впритул до нових експериментальних схем і до найголовнішого — до управління цим полем.

Основні труднощі теорії гравітації Ейнштейна при порівнянні її з досвідом містяться в тому, що в цій теорії дуже важко односторонньо сформулювати поняття поля гравітації. І хоча є більше десяти різних означень, загально визначеного немає. Існуючі означення залежать від обраної системи координат і в деяких випадках дозволяють «колізят» з іншими енергією поля гравітації. Ясна річ, така «можливість» фізиків не влаштує. Більш зацікавлені в останній час деякі вчені висловлюються про те, що в теорії гравітації Ейнштейна треба відмовитися від самого поняття енергії поля. Це б стало своєрідною трагедією для теоретиків, бо надто важко уявити поле без енергії і залишається зовсім незрозумілим питання про квантову теорію поля.

Можна було б назвати цілий ряд теоретичних проблем, які стоять перед сучасною гравітацією, але для цього потрібна велика оглядова стаття.

Безсумнівно одне — головними є проблеми енергії поля гравітації і побудови квантової гравітації. Задачі ці не розв'язані по цей день. На цьому шляху зроблені лише перші кроки. Так, М. О. Черніков із Дубни побудував спіральні уявлення деяких фізичних величин у кривому просторі. Це важлива і цікава робота.

1956 року англійський фізик і популяризатор науки Артур Кларк написав книжку «Риси майбутнього», де дав датовану таблицю наукових відкриттів у майбутньому. Так, він вказав, що 1970 року перші люди відвідають Місяць. Це передбачення збулося. В ті ж таблиці намічено, що у 2000 році будуть відкриті хвилі гравітації, а 2050 року люди зможуть керувати гравітаційним полем. Якщо повернутися до цих передбачень, то учасники нашої бесіди стануть свідками відкриття гравітаційних хвиль, а їх найближчі спадкоємці будуть сучасниками і другого відкриття. Саме керування полем відкриє людству нове джерело енергії, яке набагато перевершує можливості керування термоядерного синтезу на землі.

Крім того, керування полем гравітації приведе до створення нового виду зв'язку, практично не екранованого. Реальні в такому випадку найрізноманітніші застосування в техніці — невагомий літак тощо.

В нашій сьогоденній техніці на подолання сили гравітації втрачається понад 30 процентів енергії. Якщо ж знизити або зменшити всі витрати — одержимо додатковий енергетичний запас.

І — в теоретичному плані, поки не буде вивчена гравітація — неможливо одержати правильну фізичну картину природи, неможливо розв'язати найскладніші проблеми теоретичної фізики.

Відділ теорії відносності гравітації, який я очолюю, винні формується, і, треба думати, до нього очолює піле молоді. Наука про гравітацію на порозі відкриття нових фундаментальних законів, а це завжди привабливо ентузіастів.

Бесіду записав О. ЯРОМЕНОК.

НА ХВИЛЯХ ГРАВИТАЦІЇ

Олексій Зіновійович ПЕТРОВ, академік АН УРСР, збудувачий відділом теорії відносності і гравітації Інституту теоретичної фізики АН УРСР

установки була такою: генератором гравітаційних хвиль є космос (без утончення об'єкту, що випромінює ці хвилі), а детектором — Земля, як пружина, тверде тіло. Гравітаційна хвиля, по ідеї, повинна була викликати коливання цього тіла. Однак за таких умов Вебер одержав негативний результат.

У другій серії експериментів Вебер змінив детектор. Тепер це нікелева болванка довжиною півтора метра, вагою близько 1500 кілограмів. Результат знову був негативний. Тоді Вебер обрав третій варіант. Була використана ціла батарея болванок, рознесених на тисячі кілометрів. Одна — контрольна, інші — вимірювачі. Незабаром було одержано сенсаційне повідомлення — Вебер стверджував, що зареєстрував хвилі гравітації. Якщо це відкриття дійсно має місце, то його без перебільшення можна буде віднести до видатних. Воно дає б змогу відповісти на ряд нерозв'язаних питань сучасної теорії гравітації (що таке поле гравітації? Як переноситься доно? Про які порядки частот та інтенсивності можна говорити зараз? Як можливості побудови квантової теорії поля гравітації? тощо). Саме тому дослідження Вебера потребують набрештєвої перевірки, неодноразового повторення в різноманітних умовах. Фізики уважно стежать за розвитком цього питання, і треба побажати успіху в його розв'язанні.

У Радянському Союзі (група докторів фізико-математичних наук Брагінського, кафедра коливаль МДУ), можливо, вже цього року буде проведена перевірка експерименту Вебера. Відповідна установка вже монтується і майже готова. Обрано цілком конкретний генератор — батарея буде наділена на Крайоводібно туманність, де можна передбачити наявність джерела гравітаційних збурень.

Зараз розробляється і інша схема експериментів по гравітації: пропонується використати як генератор і детектор дві кристалічні решітки (одна з них випромінює, друга — детектує). На шляху реалізації таких досліджень, певне, доведеться подолати ба-

УНІКАЛЬНІ ДЕРЕВА

Одесити пишуться унікальними деревами, що ростуть у їхньому місті і прикрашають бульвари, сквери, парки. Їх бережливо доглядають, багато з них взято під охорону як реліквії природи.

На Приморському бульварі здійснюється величезною кроною 150-річний «пушкінський платан». Легенда говорить, що його посадив тут О. С. Пушкін під час перебування в Одесі.

Цікавими є трое реліктових дерев гінкго дволопате-вих, яким пішов сьомий десятик. Вони ростуть на подвір'ї Державної наукової бібліотеки імені Горького. Коли в позаминулому році починали будівництво нового корпусу бібліотеки, дерева заважали, і їх вирішили пересунути на кілька метрів. Гінкго дволопатевої досить легко переніс «подорож» і вже торік дав наслідки, використані на нові посадки.

150-річний черешковий зонтичний дуб росте біля приміщення оперного театру. В сусідстві з ним — не менш красиві його ровесники — чотири платани.

Чимало є унікальних дерев в Одеському ботанічному саду. Тут вам покажуть 100-річну білу акацію. Дерево потрапило сюди з Північної Америки. Ростуть тут і столітній тис ягідний та вічнозелений самшит, деревину якого називають «залізним деревом».

(РАТАУ).

На електротехнічному заводі «Ельфа» (Литовська РСР) почато серйозне виробництво магнітної фонограмми «Дайна». Новий магнітофон має дві швидкострі: 9,53 і 2,38 сантиметрів на секунду.

На знімку: майстер цеху Володимир Турек перевіряє магнітофон «Дайна».

Фото К. ЛЮБИША, АПН.

НИЖНІ АССУРІЙЦІ — ПЛЕМ'Я ІНДІЙЦІВ

Невідоме плем'я світлошкірих індійців виявлено в джунглях штату Амазонка. За повідомленням газети «Жорнал ду Бразіл», представники національного фонду бразильських індійців, які обслуговували цей район, заявили, що в не-прохідних джунглях вони знайшли кілька не позначених на карті індійських поселень, розкиданих по берегах річки Бакажа. Дослідники налічили близько 500 індійців цього племені.

Причому, їм вдалося побачити лише чоловіків і, як з'ясувалось пізніше, останні старанно переховують жінок і дітей. Чоловіки — світлолиці, невисокі на зріст, кремезні, у них руді бороди. Вони носять лише пов'язки на стегнах.

Індійці займаються виготовленням примітивних виробів з глини, виточують з камінів зброю для полювання і деякі сільськогосподарські інструменти. Ідуть вони кукурудзу, маниоку, чорний перець і земляні горіхи, які вирощують на невеликих оброблюваних ділянках.

Індійці говорять мовою, яка не схожа на жодну з відомих говірок індійців. Учені охрестили індійців цього племені «нижніми ассуріями» за назвою району джунглів, де вони живуть.

Незваних гостей індійці зустріли дуже дружнеливо.

Погода

Сьогодні передбачається мінлива хмарність, місцями слабкий сніг. Вітер західний, помірний. Температура повітря від 1 до 6 градусів морозу.

14 — 15 лютого — хмарна з проясненнями погода, місцями слабкі опади, ожеледь, туман. Вітер західний, помірний до сильного. Температура повітря від мінус 5 до 0 градусів.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 14 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 12.00 — «Гра, маленький музиканте» (Храб, маленький музиканте». (Храб, маленький музиканте». (Храб, маленький музиканте». 12.30 — «Музичний кіоск». (М). 13.00 — «Для школярів «Шхуна «Фантазер». (Дніпропетровськ). 13.30 — Для молоді «Спектр» (Львів). 14.15 — Для школярів «Вігданики». (К). 14.45 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 15.15 — Програма передачі. (К). 15.20 — «Запрошуємо на усмішку». (К). 16.05 — Мультифільм. (К). 16.15 — «Петро Перший». Художній фільм. 11 серія. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Концерт. (М). 18.35 — Кольорове телебачення «Клуб вінонадрівників». (М). 19.30 — Кіножурнал. (К). 19.45 — «Від з'їзду до з'їзду». «Таланти твої, Україно». Звіт про Житомирська об-

ласть. (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — «Від з'їзду до з'їзду». «Таланти твої, Україно». (Дніпропетровськ). 21.45 — Художній фільм «Зустріч біля старої метели». (К).

ПОНЕДІЛОК, 15 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Фільм-спектакль «Сватання на Гончарівці». (К). 16.25 — Для юнацтва. «Росесник». (Донецьк). 17.10 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — На зустріч партійним з'їздам. Телефестиваль художньої самодіяльності. Звіт про Бобринський район. (Кіровоград). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Кубок СРСР з хокея. Фінал. «Спартак» (М) — СКА (Ленінград). В перелі — «Величкі здобутки». 21.45 — Фільм-спектакль «Сватання на Гончарівці». (К). 23.05 — Телевісті. (К).

ВІТРОК, 16 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільм «Новгород великий». (К). 11.35 — Шкільний екран. Фільм для учнів 10-го класу. «Фізичні основи радіозв'язку та радіолокації». (К). 12.10 — Художній фільм «Ім'ям закону». (Кіровоград). 18.10 — На селенню про цивільну оборону.

«Невидимий, але грізний ворог». (Кіровоград). 16.55 — «Світ твоїх захоплень». (Львів). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Програма передачі. (Кіровоград). 18.05 — Дал школярів. Фільм-казка Б. Заходера. (М). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — Телефільм. (Кіровоград). 19.20 — Хроніка тижня. (Кіровоград). 19.30 — Наустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Прем'єра студії «Україна». «Україна. Кроки п'ятиріччя». 3-я серія. «Людина і прогрес». (К). 20.00 — Концерт академічної самодіяльної хорової колекції Кіровоградського інституту ім. Пушкіна. (Кіровоград). (На Республіканське телебачення). 20.40 — Програма Республіканського телебачення. (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Співає молоді». (Тбілісі). 22.00 — Художній фільм «Ім'ям закону». (Кіровоград).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.